

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Харківська міська рада
Головне управління статистики у Харківській області
Ізраїльський технологічний інститут
(Ізраїль)
Йорданський національний університет
(Йорданія)
Брестський державний технічний університет
(м. Брест, Республіка Білорусь)
Національний університет біоресурсів і природокористування України
(м. Київ)
Український державний університет залізничного транспорту
(м. Харків)
Одеський національний економічний університет
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»
Харківський національний університет будівництва та архітектури

МАТЕРІАЛИ

X Ювілейної Міжнародної науково-практичної конференції
«Європейський вектор модернізації економіки:
креативність, прозорість та сталий розвиток»

18-19 квітня 2018 р.

ЧАСТИНА 3

ХАРКІВ 2018

УДК 378.1

Матеріали X Ювілейної Міжнародної науково-практичної конференції «Європейський вектор модернізації економіки: креативність, прозорість та сталий розвиток». Тези доповідей. Частина 3. – Харків: ХНУБА, 2018. – 417 с.

Доповіді наукової конференції містять результати досліджень відносно європейського вектору модернізації економіки: креативність, прозорість та сталий розвиток за основними напрямками: креативна економіка та підприємництво: стан та перспективи розвитку; європейські практики та вітчизняний досвід децентралізаційних процесів; енергоефективність, ресурсозбереження та зелена економіка; гендерна справедливість в соціально-економічних системах; інструменти забезпечення прозорості публічного сектору.

Роботи друкуються в авторській редакції, в збірці максимально зменшено втручання в обсяг та структуру відібраних до друку матеріалів. Редакційна колегія не несе відповідальності за достовірність статистичної та іншої інформації, яку надано в рукописах, а також коректність цитованості матеріалу, і залишає за собою право не розподіляти поглядів деяких авторів на ті чи інші питання, які розглянуті на конференції.

Редакційна колегія:

Калініченко Л.Л. – голова, проф., д-р екон. наук;
Смачило В.В. – проф., канд. екон. наук;
Пакуліна А.А. – доц., канд. екон. наук;
Колмакова О.М. – доц., канд. екон. наук;
Польова В.В. – викладач, канд. екон. наук;
Устіловська А.С. – викладач.

Відповідальний за випуск:

д-р екон. наук, проф. Калініченко Людмила Леонідівна

УДК 378.1

©Колектив авторів, 2018
© Харківський національний
університет
будівництва та архітектури

економіка: теоретичні та практичні аспекти»: монографія Вип. 2 / за ред. д.е.н., доц. К.В. Ковтуненко. – Херсон: Грінь Д.С., 2017. – 906 с.

6. Ковтуненко К.В. Система управління інноваційними ідеями підприємства / К.В. Ковтуненко, Ю.В. Ковтуненко // Менеджмент розвитку соціально-економічних систем у новій економіці: матеріали Міжнарод. наук.-практ. інтернет-конф., 19 жовт. 2017 р. – Полтава, 2017. - С. 242-244.

КОНЦЕПЦІЯ «ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ»: НАПРЯМИ РОЗВИТКУ

Кандидат екон. наук, доц. каф. обліку, аналізу і аудиту
Ковтуненко Ю.В., бакалавр Лозан А.Е.
Одеський національний політехнічний університет

Досить широкою популярністю придбала концепція «зеленої економіки», яка була заснована в процесі сталого розвитку. Суть якої полягає в збалансованому розвитку і зміні трьох складових, а саме економічного, екологічного та соціального спрямування.

Зміни в економічній сфері полягати в перегляді поняття «економічної ефективності». Оскільки на практиці виявилось, що довгострокові проекти, які враховували закономірність природних процесів, за підсумком виявилися більш ефективними, ніж ті, які не брали до уваги можливі екологічні наслідки.

Основні зусилля в області екології спрямовані на стабільність фізичних і екологічних систем, а саме необхідність враховувати постійно зростаючі потреби населення, а також розробки і впровадження проектів по відновленню, і позичена екологічних систем.

Останнім, але не менш важливим напрямком є соціально, в рамках якого головною метою є зберегти культурну спадщину і різноманітність, при цьому всіляко зменшити конфлікти, які можуть привести до руйнівних наслідків природи. У зв'язку з чим виникає необхідність свідомість нового способу вирішення проблем.

Грунтуючись на даних напряму можна зробити висновок, що «зелена» економіка – це економіка, спрямована на збереження благополуччя суспільства, за рахунок ефективного використання природних ресурсів, а також забезпечує повернення продуктів кінцевого користування в виробничий цикл. В першу чергу, «зелена» економіка спрямована на економне споживання тих ресурсів, які в даний час схильні до виснаження (корисні копалини – нафту, газ) і раціональне використання невичерпних ресурсів [1-3].

Охорона навколишнього природного середовища, раціональне використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності людини – невід'ємна умова сталого економічного та соціального розвитку. З цією метою здійснюється екологічна політика, спрямована на збереження безпечного для існування живої і неживої природи навколишнього середовища, захисту життя і здоров'я населення від негативного впливу, зумовленого забрудненням навколишнього природного середовища, досягнення гармонійної взаємодії суспільства і природи, охорону, раціональне використання і відтворення природних ресурсів.

Для повного переходу до «зеленої економіки» необхідно розвинути наступних напрямків [4-7]:

– впровадження та популяризація поновлюваних джерел енергії.

З кожним роком все гостріше стає питання про збереження природних копалин (нафта і газ). Оскільки природні копалини, не безмежні, а потреба в енергоресурсах зростає, з'являється велика необхідність в альтернативних

поновлюваних джерелах енергії;

– використання енергоефективності в комунальних спорудах.

Якщо говорити точніше, то проектувати, реконструювати і вводити в експлуатацію будівлі з теплоізоляційними конструкціями і системами теплопостачання, що призводить до значних теплових заощаджень;

– органічне землеробство в сільському господарстві.

Йдеться про відмову використання пестицидів і різних харчових добавок, і заміна їх на органічні аналоги для підвищення врожайності та зниження негативних наслідків на природу;

– удосконалення системи управління відходами.

Даний напрямок також є обов'язковим пунктом яке необхідно вирішити, суть даної проблеми полягає в організації і розростанні звалищ, замість того щоб організувати завод з переробки вторсировини, а також організації проектів по утилізації відходів;

– удосконалення системи управління водними ресурсами.

Вода є одним з головних природних компонентів, без якої життя є неможливою. Тому раціональне використання водних ресурсів залишається проблемою набуває величезні масштаби.

– розвиток «еко» транспорту.

В даний час переважна більшість машин в світі їздять на бензині, що сприяє викиду парникових газів в атмосферу і в значній мірі впливають на здоров'я жителів мегаполісів. Одним з рішень є перехід на гібридні або повністю електричні машини, фактором який уповільнює цей процес, є дорожня машина;

– збереження і ефективне управління екосистемами;

Робота в цій сфері значним чином спрямована на збереження і відновлення унікальних природних багатств.

Для подальшого розвитку та стабільного зростання «зеленої економіки» необхідно враховувати не тільки фактичний прибуток від проекту, а також враховувати наслідки які спричинить за собою реалізація проекту. У зв'язку, з чим активно ведуться дебати на тему подальших заходів щодо збереження природних ресурсів, розвитку і впровадження альтернативних джерел живлення, а також ефективне використання ресурсів, що в значній мірі в довгостроковій перспективі може поліпшити життя людини і стан природи в цілому.

Література:

1. Марчук Л. П. «Зелена» економіка: суперечності та перспективи розвитку [Електронний ресурс] / Л. П. Марчук // Вісн. аграр. науки Причорномор'я. – 2014. – Вип. 1. – С. 34–41. – Режим доступу : URL : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vanp_2014_1_7.pdf

2. Eaton D. Technology and innovation for a green economy [Electronic resource] / D. Eaton // Rev. Eur. Community Int. Environ. Law. – 2013. – Vol. 22, N 1. – P. 62-67.

3. Ковтуненко К.В. Інноваційна інфраструктура: напрямки розвитку та участь держави / К.В. Ковтуненко, Ю.В. Ковтуненко // Вісник національного університету. «Львівська політехніка». – Львів, 2012. – №725 – С. 122-125.

4. Ковтуненко Ю.В. Стратегія диверсифікації діяльності підприємств в системі стратегічного управління (С. 378-391) у кол. монографії «Інноваційна економіка: теоретичні та практичні аспекти»: монографія Вип. 2 / за ред. д.е.н., доц. К.В. Ковтуненко. – Херсон: Грінь Д.С., 2017. – 906 с.

5. Ковтуненко К.В. Система управління інноваційними ідеями підприємства / К.В. Ковтуненко, Ю.В. Ковтуненко // Менеджмент розвитку

соціально-економічних систем у новій економіці: матеріали Міжнарод. наук.-практ. інтернет-конф., 19 жовт. 2017 р. – Полтава, 2017. – С. 242-244.

6. Ковтуненко Ю.В. Фактори зовнішнього середовища, які впливають на вибір стратегії виробничого підприємства / Ю.В. Ковтуненко, А.Г. Олексійчук, Т.М. Васалатій // Інвестиції: практика та досвід. – 2016. – № 11. – С.55-58.

7. Ковтуненко Ю.В. Умови забезпечення економічно безпечного інноваційного розвитку підприємств промислового сектору / Ю.В. Ковтуненко // Економічний дискурс. Міжнародний науковий журнал – 2017. – Випуск 3. – 2017. – С. 138- 146.

ЗЕЛЕНА ЕКОНОМІКА ЯК ШЛЯХ ДО ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ КРАЇНИ

*Д-р.пед.н., канд.хім.н., проф. Кофанова О. В.
Національний технічний університет України
"Київський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського"*

На сьогодні Україна має розвинутий агропромисловий і транспортний сектори, а внаслідок цього – значні обсяги викидів токсикантів, у тому числі й парникових газів. Необхідність забезпечення сталого розвитку країни та створення умов для якісного життя наступних поколінь вимагають суттєвих економічних перетворень, особливо в транспортному секторі економіки. Отже, перехід України на засади зеленої економіки є актуальним завданням сучасності, і перспективним напрямком у цьому контексті є застосування модифікованих біодобавками палив, зокрема, модифікація дизпалива добавками біодизелю, який є екологічно максимально безпечним паливом та надає змогу скоротити обсяги спалювання нафтопродуктів.

Проблемі підвищення енергетичної та екологічної безпеки країни присвячено багато робіт провідних вітчизняних та іноземних учених. Це, зокрема, роботи С. В. Бойченка, О. С. Волошкіної, Ю. Ф. Гутаревича, В. М. Ісаєнка, О. І. Запорожця, П. М. Канила, В. П. Матейчика, О. В. Лямцева, Г. Л. Рябцева, В. В. Трофімовича та інших науковців. Метою даного дослідження є обґрунтування ефективного і екологічно безпечного використання добавок біопалив для підвищення рівня екологічності дизельних автотранспортних засобів, особливо з огляду на еколого-економічну кризу в країнах ЄС, пов'язану з виробництвом та застосуванням дизельних автотранспортних засобів.

Не секрет, що Україна все ще залишається однією з найбільш енергоємних країн світу, тому застосування "зелених" енергетичних ресурсів – палив біологічного походження створює сприятливі умови для переходу країни на засади екологічно орієнтованої економіки, сприяє покращенню стану навколишнього природного середовища та забезпечує якісні умови для життя населення країни. Зокрема, закон України "Про альтернативні види палива" покликаний регулювати принципи політики держави у сфері виробництва й використання біопалив, особливо з огляду на те, що до 2020 року планується підвищити частку використання альтернативних видів палив до 20 % від загального обсягу споживання всіх палив в Україні.

Стратегія ЄС щодо використання палив біологічного походження спрямована на стимулювання розвитку його виробництва таким чином, щоб максимально позитивно впливати на довкілля [1; 2]. Застосування палив біологічного походження для живлення автотранспортних засобів, окрім ресурсозберігаючого ефекту, матиме також ефект зменшення викидів парникових